

til at føle sig fristede til at drive til Højre. De have netop i vor Holdning haft al Grund til at lade sig drage til Venstre. Vi lægge hele Ansvaret paa Regeringen og Flertallet for, at vi ikke ere naaede videre. Men naar vi have Valget mellem Toldloven af 1863 og det, der nu vil blive Toldloven af 1908, altsaa Valget mellem Højres 45 Aar gamle og Venstres ny Toldlov, der ganske vist ikke bliver, hvad Venstre gennem 30—40 Aar har tænkt sig, saa ville vi dog stemme for denne sidste, idet vi forbeholde os og agte at arbejde videre i Befolkningen for vore Toldtanker, for Demokratiets Toldprincipper, indtil der rejser sig et nyt Flertal i Befolkningen og derefter her i Salen, som er i Stand til at gennemføre en Toldlov, der er baade bedre end Højres gamle og det, der desværre er blevet Venstres ny.

Ordføreren (Neergaard): Jeg ønsker at gøre en Rettelse af nogle Tal i mit Foredrag, idet jeg først i sidste Øjeblik fik disse Tal fra Generaldirektoratet og maatte gribe dem i Flugten, hvorved jeg kom til at gribe et forkert Tal. Paa den nuværende Toldlov er Værditolden paa saadanne Varer, for hvilke Told ikke nu fuldstændig ophæves, 601,000 Kr. Efter Fællesudvalgets Flertals Forslag er der en Værditold paa 829,000 Kr., og efter det Kædt-Lüttichauske Forslag var den paa 526,000 Kr.

Borghjerg: Jeg havde tilladt mig at bruge de Tal, som den ærede Ordfører oplæste, og som heller ikke vare tilgaaede mig, og den samme Rettelse maa da foretages i mit Foredrag, men jeg vil gøre opmærksom paa, at Forholdet ikke forrykkes stærkt. Det er en Forøgelse af omtrent 200,000 Kr. ud over, hvad den nuværende Toldlov indeholder af Værditold, og det er altsaa Resultatet af en Menneskealders Arbejde paa dette store demokratiske Princip.

Fraenkel: Dersom jeg havde været i den ærede sidste Talers Sted, vilde jeg have undgaaet det Udtryk, han brugte, da han talte om Klang i Angrebet. Det forekommer mig nemlig, at det maa være vanskeligt for ham at bringe Klang og Fæststemning frem, naar han skal rejse

sig for at anbefale at stemme for et Forslag, der staar i en saadan Modsætning til det, som han og hans Fæller have villet føre igennem. Fæstligt er heller ikke jeg stemt ved at skulle tale om dette Forslag, tværtimod ganske nøgtern.

Om Forslagets finansielle Side har Højre allerede udtalt i Betænkningen, at det ingen principielle Betænkeligheder havde. Vi ere gaaede med til disse Nedsættelser paa almindelige Forbrugsgenstande. Vi have ikke stillet Reklamenummere op, som lovede Befolkningen yderligere Nedsættelser, men vi ere heller ikke surmulende gaaede med til det, som var gennemførligt med den endelige finansielle Basis, der blev Resultatet af Loven. Det er derfor med fuldkommen Ret, vi sige, at vi gerne vare gaaede videre. Vi havde ogsaa gerne taget hele Kultolden bort straks. Vi havde navnlig gerne set, at de 7 Øre, hvormed man har maattet forhøje Kaffe-tolden i Sammenligning med det oprindelige Forslag, kunde være undgaaede, men det har nu af bekendte Grunde ikke kunnet lade sig gøre. Naar det ærede Medlem spurgte, hvorfor vi ikke havde stillet Forslag i saa Henseende, vil jeg minde om, at man er jo nødt til at se, hvad der overhovedet kan komme ud af en saa omfattende og indviklet Lov som denne, og man er nødt til at se, hvor der kan være Tale om, at man kan faa Kompensation fra. Vi have selv antydnet i Betænkningen, at vi ikke have noget imod at kompensere med nogen Skat paa almindelig Brændevin, og vi skulde ikke have det netop her paa dette Punkt, hvor man i Stedet derfor havde kunnet yde store Lettelser paa de almindelige Forbrugsgenstande som dem, jeg har omtalt, f. Eks. Kaffe og andet af samme Art.

Men ogsaa saaledes, som Indstillingen nu foreligger, anser jeg dens finansielle Side, dens Omlægning — kan jeg sige — af Forbrugsskatterne for et Fremskridt i Forhold til det nuværende. Hvad det endelige Resultat af disse forskellige Love angaar, med den udsækkede Indtægtsnedgang paa $2\frac{1}{2}$ Mill., er det noget, man nok kan nære Betænkelighed ved, naar man ser, hvor store Kræv der bliver stillet til Statskassen. Men paa den anden Side mene vi, at man kan gaa med dertil, og desto værre gøre